

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 : L
84:1 - 24**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

söndag.

Käraste!

Tack för två brev och för allt deltagande. Ja, det vore
 var ju övert när jag sist skrev, men jag kände mig just
 som du får i värde, jag tänkte nog på det. Det är men
 är märkvärdigt, att du kunde gå igenom det och bli frisk
 efteråt. Men jag undrade om du kunde dig så snart, som
 jag har gjort detta nista år. Om du tänker dig ett sådant där
 långsamt, långsamt dödande gift, som de talade om i gese-
 la hemlighetsfulla romaner. Jag har ju inte legat mer än
 två dagar på hela vintern, men jag har sett ut i ansiktet
 som gräppor och när jag gjorde med mig så hjälpte det
 bara för en kort stund. Jag tror, att alla kroppens vävnader
 vore fulla av gammal skämd blod, som inte kunde röra sig!
 Blev t. ex. kändes tunga som bly, och jag tyckte, att de vore smulna
 av kvällarna. Jag är nog bättre, mycket bättre nu efter den
 niska svära processen. Mina ögon, som ha en nåd som förmå-
 ga, att de lidande ut, addelas på egen hand och utan att jag vänt
 met vad som fattas dem eller mig själva, de nu litet mer glada
 ut och tyngden i blicken är borta. Pagar jag hoppas, att det nu
 skall gå normalt och avtaga på småningom och o märkligt,
 som det här gör? Det vore en kärlig akt.

Jag blev glad, då jag såg, att Otto verkligen var förlovad.
 Det var något om dig, det var en önskelig skrömmel. Så du, att Stella
 Hammargren också var förlovad. Med en herr Rydholm. Vad
 det nu kan vara för en anledning? Det var ju rätt, att du skrev.
 Det kommer nog brev från henne, men det skall väl skrivas så
 fint till dig, som du vet och kan för väl lov att tänkas litet på sa-
 ken.

Om skall jag säga, att när du ber mig ännu dig skrivlycka
 där nere i Köpenhamn, så tar jag det inte på allvar. Det
 tror jag inte, att det kan vara någon möjlighet att skriva
 där, dels tror jag inte, att disse hjärna kan vara någon för
 nya uträpater. Men till ommanen på ett sätt, tänker jag,
 att du skall kunna arbeta. Du har tagit in så mycket

Från Persien -

Longman har varit här i en vecka och har varit mycket intressant, så att du är mycket spännad att gå, bara du får litet lugn omkring dig. Du, som skriver måste vara egoist och kan inte vara något för min angivning, men det är mycket bättre att isolera mig under vänteperioderna och så åt min stona för dig.

Jag tror, att ni har haft en kall och blåsig väder. Så ha ni också. Men det är en nödvändig genomgångstid. Det är kallt i hela staden och i min trädgård t. o. m. så strängigt där är, har solen tagit bort snön, men då man går ut, känner en vind, som är putsig och isande, men som jag ändå tycker om. Det är en sådan där vind, som kommer från ishöllena berg mitt i amurerna. Det betyder, att snön smälter i skogarna långt borta. Och nu väntar vi regn. Det har inte regnat sedan förra året i oktober. Jag har fullt med knölar i trädgårdarna, men det är någonting på gräsmattorna.

Bingen har nu också kommit hem. I morgon börja de båda sin levnadsstid. Den skall vara till oktober. Det är ju ett stort barbari, men det är mycket annu är barbariskt. Både kriget och fattigdomen och tyvärr också det, som skall bli vara det mest upphöjda, jag menar religionen.

Äkta dig på resten för inre missionärerna. De kunna ju inte komma åt dig, som är gudinna, men de äro nästan alltid elaka. Det är deras plikt att vara elaka mot deras religionens fiender.

Jag har läst en bok av Sigurd Geer, som är mycket rolig i sin första avdelning, där han hävdar det nästan taliga överlägsenhet över allt annat, både det som kallas gudaviligt och naturligt. Det är friskt och utvecklande eftersom man nu en gång är människor. Inom mig kan man ju säga att man just inte är så härlig, men det är ändå rätt utvecklande. I hans senare avdelning nysslar han med politiskt tänkande, och där är han inte så originell. Det skulle vara gott att om Sigurd Geer var en gränslös intelligens och äga vida kunskaper och ändå inte kunna lycka helt och fullt. Han går nog och grubblar över sig själv och jämför sig med fadern. Varför han och inte jag? Värde han tänker.

Tack, tack för alla brev. Din, Lycka, Hälsning! kette det ju i det gamla Egypten -